

هرگز آرزو نکرده‌ام

[...]

همنشین خامش فرشتگان شوم
هرگز از زمین جدا نبوده‌ام

روز ۸ مارس، روز کنیزکان و زنان اندرون نیست. ۸ مارس روز «خواهران»
و مادران تحت قیمومت پدر هم نیست. هشتم مارس، روز جهانی زن است،
زن نه در مقام موجودی تحت قیمومت مرد، و نه در جایگاه بنده و برده و

همسر و خواهر، که در مقام «انسان» برخوردار از «حق انتخاب آزاد».

روز ۸ مارس ۱۹۷۹، یادآور خاطرات ناخوشایندی است که هرگز از ذهنیت تاریخ معاصر ایران زدوده نخواهد شد. و مسلماً گروه کوچکی که در این روز دست به راهپیمایی زدند خاطره هولناک آن را هرگز از یاد نخواهند برد. در چنین روزی بود که در قالب «باورهای مردم» و «اعتقادات اکثریت»، توحش و خشونت استعمار حاکم بر ملت ایران با همکاری اوباش وابسته به نیروهای انتظامی چهره واقعی و پلید خود را به نمایش گذارد. توحش و خشونت که از سوی تمامی گروه‌های سیاسی کشور به خوبی «تحمل» شد و هیچکس در محکومیت آن سخنی بر زبان نیاورد.

حدود ساعت ۱۰ صبح وارد دانشگاه تهران شدم، در برابر در جنوبی دانشگاه گروهی تجمع کرده بودند، به این گروه پیوستم و در کنار یک خانم میانسال ایستادم. موهای کوتاه بلوطی داشت، هم‌رنگ چشم‌های‌اش. کت‌ودامن سرمه‌ای پوشیده بود و مرتب ساعت‌اش را نگاه می‌کرد. قرار بود ساعت ۱۰ از دانشگاه خارج شده به طرف میدان شهید راهپیمایی کنیم، ولی در دانشگاه را باز نمی‌کردند! هنوز یک ماه از کودتای پرشکوه و عمر دولت «خیابانی - مردمی» شیخ‌ها نمی‌گذشت، ولی توگوئی پایه‌های بارگاه خلافت هزاره سوم از تجمع گروه اندکی زنان مخالف‌خون به لرزه درآمده، چرا؟ چون این گروه اندک

برخلاف انبوه زنانی که دو سه روز خیابان‌های تهران را اشغال کرده و در برابر نخست‌وزیری و دادگستری «جیغ» می‌کشیدند، روز جهانی زن را برای راهپیمایی انتخاب کرده بود. روزی که نه با زینب و فاطمه ارتباط داشت، نه با اسلام و مسیحیت و یهودیت و نه با اردوگاه شرق. اشکال اصلی از همینجا ناشی می‌شد! پای مقدسات و ایدئولوژی‌هایی که در سایه‌شان می‌توان ملت‌ها را به خواب خرگوشی فروافکند در میان نبود. در نتیجه، هیچ یک از گروه‌های سیاسی، علیرغم تمامی اهن‌وتلپ‌ها و ادعاها از این راهپیمایی حمایت نمی‌کرد، و به همین دلیل گروه کوچک زنان را در دانشگاه تهران، که به گفته همین اوباش و سیاست‌بازان «سنگر آزادی» به شمار می‌رفت، زندانی کرده بودند.

حدود ساعت ۱۱ از همان خانم میانسال پرسیدم، «بخشید، شما می‌دونین چرا در و باز نمی‌کنن؟» با تمسخر گفت، «حتماً امام‌شون اجازه نداده.» سرانجام در «سنگر آزادی» گشوده شد، ما به راه افتادیم و همینکه پای به خیابان شاهرضا گذاشتیم، از سوی گله «مردم» خشمگین مورد استقبال قرار گرفتیم! همان اوباش چماق‌کش حکومت اسلامی که با سنگ، چوب و بطری شکسته در پیاده روی شمالی خیابان ما را گام به گام همراهی می‌کردند. با این وجود به زنجیره مردان محافظ تظاهرات نزدیک نمی‌شدند، چرا که گشت‌های کمیته «اسلام و مسلمین» جهت خودشیروینی در

حاکمیت آخوند و تحمیل مقدسات دین بر جامعه مخالف بودیم و هستیم. ۳۱ سال پیش در چنین روزی گروهی از زنان ایران در مخالفت با حکومت مقدس و نه فقط بر ضد حجاب، راهپیمائی کردند. مخالفت با پوشش اجباری نخستین گام ما در راه تأکید بر حقوق انسانی مان بود. مطالبات ما هیچ ارتباطی با مطالبات «اکثریت مردم»، مطالبات توده‌ها و باورهای تل منطقیستیز دین‌فروشان نداشت، مطالبات ما دمکراتیک بود، و «تاریخ» به حقانیت مواضع و حرکت ما گواهی داد.

روی خاک ایستاده‌ام تا ستاره‌ها ستایش‌ام کنند تا نسیم‌ها نوازش‌ام کنند (فروغ فرخزاد)

برابر «خبرنگاران خارجی» در سمت جنوبی خیابان پا به پای ما در حرکت بود. البته عربده دلنشین و شعارهای دل‌نواز اوباش ساواک که یک ماه تمام وقت داشتند ریش در بیاورند و آیه قرآن نشخوار کنند بخوبی به گوش می‌رسید. اما فرمان حمله «قهرمانان» جهان اسلام به یک گروه زن بی‌دفاع هنوز از سوی خلیفه‌گری جهان اسلام در ساواک صادر نشده بود!

به محض اینکه قطعنامه پایانی در میدان شهید قرائت شد، پاترول‌های کمیته خبرنگاران خارجی را جمع آوری کرده، همراه با رسانه‌های «آرباب» صحنه را ترک گفتند و تظاهرکنندگان را در برابر اوباش مسلح به سلاح سرد برجای گذاشتند! لات‌های مسلح حکومت امام زمان با در هم شکستن زنجیر محافظان به راهپیمایان حمله‌ور شدند. بله، به همین دلیل است که از تهاجم وحشیانه به تظاهرات ۸ مارس ۱۹۷۹، تاکنون هیچ گزارشی تهیه نشده. علیرغم نشانه‌های آشکار تهاجم قریب الوقوع به راهپیمایان، همه خبرنگاران صحنه را ترک کردند تا غرب بتواند چهره واقعی حکومت خیابانی خردجال را از چشم جهانیان پنهان نگاه دارد و افکار عمومی در پایتخت کشورهای «متمدن» فقط شاهد «آزادی تظاهرات» در حکومت اهدائی ارتش ناتو به ملت ایران باشد.

و اما برخلاف ادعای رسانه‌ها، راهپیمائی ۸ مارس ۱۹۷۹، فقط برای مخالفت با حجاب نبود، ما با